

nebo tatínka, aby se o to postarali,“ řekla. „Jestli už nebude smět dál žít, dovedeme ji do Archy zvířat, aby odešla ze světa tam!“

Nechtěla, aby Tess poznala bolest od zásahu puškou. Nechtěla, aby odešla za světa jako nenáviděný štvaný uprchlík.

Dorazili k vysokým živým plotům kolem farmy pana Westerna a museli se zastavit, aby se nadechli. Běžet nahoru v měkkém sněhu dalo hodně práce. Stáli a lapali po dechu, až se nakonec rozštěkal pes Sama Westerna, aby varoval neznámé vetřelce. Pak se znovu rozběhli. Kolem Vysokého kříže a dál podél hřebene na vřesovišti, kde se zpravidla pásly ovce Dory Janekiové. Dnes ale byla pastvina prázdná. Kolem byla jen bílá krajina jako z pohádky.

„Musela ty ovce sehnat do houfu a vzít je do chléva.“ James se rozhlédl kolem. Nikde nebyla ani známka života.

„Kvůli sněhu,“ přisvědčila Mandy. „Ale Tess tady někde pořád je. Tak pojď už!“ Razila si cestu ke skalám a k vřesovišti skrz závěje, které se udělaly v dolících. Hledala psí stopy.

„Už mohla dávno umrznout!“ James vytahoval nohy ze závěje. Pozoroval krajinu kolem.

Když se ocitli nahoře, za farmou Dory Janekiové, zastavili se a ohlédl se dolů na roztroušená stavení. Až dosud nenarazili na jedinou stopu po Tess. Nyní se jim ale zdálo, že zahlédli malou skupinku lidí mířících sem přes pláň s jedním psem. Všichni byli ozbrojeni puškami. Nácházeli se příliš daleko, než aby je Mandy a James jasně viděli, ale oba pochopili, co to znamená. Pátrání farmářů po psu, jenž byl pro ně škůdcem, stále pokračovalo.

